

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ
FACTORS AFFECTING THE RESEARCHES OF RAJABHAT UNIVERSITIES
INSTRUCTORS IN THE NORTHEASTERN REGION

กมลพรรณ นนทะเสน¹ สุนันท์ สipay²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับของปัจจัย ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย และสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 แห่ง จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัยอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยด้านทักษะเชิงวิจัยและปัจจัยด้านแหล่งค้นคว้าข้อมูล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานและปัจจัยด้านเวลาในการทำวิจัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ทักษะเชิงวิจัย การได้รับการยอมรับนับถือ แหล่งค้นคว้าข้อมูล และความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรทั้งสี่ร่วมกันพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์ ได้ร้อยละ 30.90 เขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $Y = .451 + .322X_1 - .150X_4 + .137X_{10} + .095X_6$ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $Z_y = .480ZX_1 - .312ZX_4 + .259ZX_{10} + .193ZX_6$

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย

¹ นักศึกษาหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Abstract

The purposes of this research were to study the levels, the relationships and to create the prediction equation of the factors affecting the conduction of research of Rajabhat University instructors in the Northeastern Region. The samples were 400 instructors from three Rajabhat Universities in the Northeastern Region. The data collection instrument was a questionnaire about the factors affecting the conduction of research. The statistics used in data analysis were mean, standard deviation, Pearson's product moment correlation coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis. The research findings were as follows. 1) The factors of personal characteristics, motivation and characteristics of educational institutions conducive to the conduction of research were in the high level. 2) The factors of research skills, and research resources were positively correlated with the conduction of research with statistical significance at the .01 level. The factors of support from the organizations and the time in doing research were positively correlated with the conduction of research with statistical significance at the .05 level. 3) Research skills, being honored, research resources and career advancement can predict the conduction of research of Rajabhat University instructors in the Northeastern Region with statistical significance at the .01 level. These four factors can predict the conduction of research of Rajabhat University instructors in the Northeastern Region 30.90%. The prediction equations of the raw score and the standard score were as follows. The prediction equation of the raw score: $Y = .451 + .322X_1 - .150X_4 + .137X_{10} + .095X_6$ The prediction equation of the standard score $Z_y = .480ZX_1 - .312ZX_4 + .259ZX_{10} + .193ZX_6$

Keywords : Factors affecting the conduction of research of

1. บทนำ

สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทในการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันเราต้องจัดการศึกษาให้ทันกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การเรียนรู้ การรับข้อมูลข่าวสารแต่เพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอ ต้องมีการจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management : KM) ซึ่งกระบวนการสร้างองค์ความรู้ใหม่จำเป็นต้องอาศัยการวิจัยเป็นพื้นฐาน โดยที่การวิจัยเป็นการแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ คำตอบใหม่ และวิธีการใหม่ โดยใช้ข้อมูลที่เชื่อถือได้ สถาบันอุดมศึกษาจึงได้ชื่อว่าเป็นแหล่งสร้างนักวิจัย การวิจัยเป็นองค์ประกอบสำคัญของศาสตร์ต่าง ๆ เพราะการวิจัยก่อให้เกิดข้อความรู้ใหม่ได้แก่การพัฒนาเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ไม่มีขีดจำกัด จนทำให้ทิศทางการติดต่อสื่อสารกลายเป็นลักษณะไร้พรมแดน ความรู้ใหม่เหล่านี้เป็นการเสริมเพิ่มความรู้ของศาสตร์ เป็นแรงขับเคลื่อนทำให้ศาสตร์นั้น ๆ ได้มีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลาทำให้เกิดความเข้มแข็งทางวิชาการ การพัฒนาศาสตร์ให้เข้มแข็งและต่อเนื่องจึงขึ้นอยู่กับความ

เจริญก้าวหน้าของการวิจัยในสาขานั้น นอกจากนี้อการวิจัยยังมีประโยชน์ต่อการแก้ปัญหา ประยุกต์ใช้ในงาน ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด การส่งเสริมการทำวิจัยจึงเป็นการพัฒนาคนและพัฒนางาน การทำวิจัยอย่างมีความสุข ผลงานวิจัยย่อมนำไปสู่การค้นพบข้อความรู้ที่ยิ่งใหญ่ต้องการวิชาการ ต่อสังคมและต่อประเทศชาติ งานวิจัย จึงกลายเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญ (จิราภรณ์ สัพพานนท์, 2552)

สถาบันอุดมศึกษาในปัจจุบันถือว่า การวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา เนื่องจากการวิจัยเป็นกระบวนการที่จะนำไปสู่การบุกเบิกและแสวงหาความรู้ที่มีคุณค่าต่อสังคม ขณะเดียวกัน บุคลากรของสถาบันการศึกษาจำเป็นต้องเพิ่มพูนสติปัญญาเพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้ตลอดจนนำความรู้ นั้นไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ตรงตามความต้องการของสังคม การวิจัยจึงมีบทบาทอย่างยิ่งใน สถาบันอุดมศึกษาไทย ด้วยความสำคัญของการวิจัยดังกล่าว ประเทศต่าง ๆ จึงมีการส่งเสริมการทำวิจัย ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากข้อมูลดัชนีการวิจัยและพัฒนาประเทศไทย โดยบุคลากรทางการวิจัยและพัฒนาที่ทำ การวิจัยเทียบเท่าเต็มเวลา (Full-time equivalent : FTE) จำนวน 53,123 คนต่อปี เป็นนักวิจัยแบบ FTE จำนวน 36,360 คน และเมื่อเทียบสัดส่วนของบุคลากรด้านการวิจัยแบบ FTE ต่อประชากร 10,000 คน เท่ากับ 8 คนต่อปี ส่วนจำนวนนักวิจัยแบบ FTE ต่อประชากร 10,000 คน เท่ากับ 6 คนต่อปี (เพิ่มขึ้นจากในปี 2552 ซึ่งอยู่ที่ 3 คนต่อปี) ซึ่งนักวิจัยของประเทศไทยส่วนใหญ่อยู่ในภาคอุดมศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 60) รองลงมาคือภาคเอกชน (ร้อยละ 28) ภาครัฐบาล (ร้อยละ 10) และที่เหลือเป็นนักวิจัยภาครัฐวิสาหกิจและ เอกชนไม่คำกำไร (ร้อยละ 2) และนักวิจัยส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทมากที่สุด (ร้อยละ 53) รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 26) และปริญญาเอก (ร้อยละ 21) โดยนักวิจัยของภาคเอกชนพบว่า ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 69) รองลงมาคือ ปริญญาโท (ร้อยละ 26) และ ปริญญาเอก (ร้อยละ 5) ส่งผลให้แนวโน้มค่าใช้จ่ายและบุคลากรทางการวิจัยและพัฒนาของประเทศ ในปี 2554 ประเทศไทยมีค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนา (Gross domestic expenditure on R&D : GERD) คิดเป็นร้อยละ 0.37 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ซึ่งเพิ่มขึ้นจากในปี 2552 (ในปี 2552 GERD/GDP เท่ากับ 0.24) เมื่อพิจารณาจากค่าของ GERD/GDP ตั้งแต่ปี 2550 ถึงปี 2554 จะพบว่ามีแนวโน้ม เพิ่มขึ้นมาก แต่ในด้านบุคลากรทางการวิจัยและพัฒนาของประเทศ ในปี 2550 – 2554 พบว่าในปี 2550 มีจำนวน 73,498 คน ในปี 2552 จำนวน 107,564 คน และในปี 2554 จำนวน 91,473 คน ส่วนบุคลากร ทางการวิจัยแบบ FTE พบว่า ในปี 2550 มีจำนวน 42,624 คนต่อปี ในปี 2552 จำนวน 57,220 คนต่อปี และ ในปี 2554 จำนวน 53,123 คนต่อปี ซึ่งเมื่อเทียบจำนวนของบุคลากรแบบ FTE ต่อประชากร 10,000 คน พบว่าในปี 2550 เท่ากับ 7 คน ในปี 2552 เท่ากับ 6 คน และในปี 2554 เท่ากับ 8 คน ซึ่งหากพิจารณา เป้าหมายจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ที่จะเพิ่มสัดส่วน บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศให้เป็น 10 คนต่อประชากร 10,000 คน ก็ยังไม่ถึงเป้าหมาย เช่นกัน (สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ, 2557)

จากที่กล่าวมา จะเห็นว่าสภาพการทำวิจัยของนักวิจัยในประเทศไทยมีสัดส่วนนักวิจัยต่อประชากรยังไม่ถึงเป้าหมายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) นับว่าเป็นภาวะที่ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการทำวิจัยได้ตระหนัก และหาแนวทางส่งเสริมให้นักวิจัยได้ทำวิจัยอย่าง หลากหลายและต่อเนื่อง เช่น การส่งเสริมทุนของ วช., สกว. ถึงแม้ว่าจะมีการส่งเสริมสนับสนุนจากหลาย หน่วยงาน สถาบันที่เคยเน้นเรื่องงานสอนก็พยายามเปลี่ยนแปลงให้เป็นสถาบันที่เน้นการวิจัย ทั้งนี้เพื่อดึงดูด อาจารย์ผู้สอนให้ทำงานวิจัยมากขึ้น วิทยาลัยต่าง ๆ ก็พยายามจะเปลี่ยนแปลงเช่นนั้น แม้ว่าบางแห่งจะไม่มี ความพร้อมก็ตาม อย่างน้อยที่สุดก็ขอให้ทำการวิจัยหรือจัดพิมพ์หนังสืออย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ผลงานการวิจัย

ของไทยยังมีจำนวนน้อย จึงเป็นจุดอ่อนของประเทศไทยในการสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม รวมทั้งการวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศ และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ ดังนั้นประเทศไทยอาจต้องหันมาให้ความสำคัญกับการสร้างบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะในกลุ่มของนักวิจัยให้เพิ่มมากขึ้นทั้งปริมาณและคุณภาพ เพื่อให้สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับการเพิ่มงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนา เพราะฉะนั้นแล้วหากเพิ่มการลงทุนด้านการวิจัยให้มากขึ้นแต่ไม่มีนักวิจัยที่มีคุณภาพมาทำการวิจัยก็ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาประเทศได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการและกระจายโอกาสทางการศึกษาของประชากรในระดับภูมิภาค จัดตั้งขึ้นตามคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2540 ซึ่งมีมติให้จัดตั้งสถาบันราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้นจำนวน 5 แห่ง ได้แก่ สถาบันราชภัฏชัยภูมิ สถาบันราชภัฏร้อยเอ็ด สถาบันราชภัฏศรีสะเกษ สถาบันราชภัฏนครพนม (ปัจจุบัน ได้รวมเข้ากับ มหาวิทยาลัยนครพนมแล้ว) และสถาบันราชภัฏกาฬสินธุ์ และเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ. 2547 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงลงพระปรมาภิไธยในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มีผลให้สถาบันราชภัฏเปลี่ยนสภาพเป็น "มหาวิทยาลัยราชภัฏ" ดังเช่นปัจจุบัน ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ดังนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ จึงเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เกิดขึ้นใหม่ จำเป็นต้องมีการวิจัยเป็นภารกิจหนึ่งที่สำคัญ และเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาได้มาตรฐานตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) จึงได้กำหนดคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา โดยให้มีระบบการประกันคุณภาพ ซึ่งการวิจัยเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการประเมินคุณภาพมาตรฐานการศึกษาภายใน นอกจากนั้นการวิจัยยังเป็นตัวบ่งชี้เพื่อวัดมาตรฐานตามคำรับรองของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) (สมศ.) ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 7 ระบุว่า ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน มีหน้าที่หลักประการหนึ่งคือ การวิจัย เพื่อเกิดการพัฒนาคณะความรู้ใหม่ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ และนวัตกรรมใหม่ ทำให้หน่วยงาน องค์กรเกิดความก้าวหน้า

ดังนั้นในฐานะผู้วิจัยเป็นพนักงานในสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จึงเล็งเห็นความสำคัญของการผลิตผลงานวิจัยของอาจารย์ให้เพิ่มจำนวนมากขึ้น จึงทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาแนวทางในการบริหารงานวิจัย และเพื่อประโยชน์แก่อาจารย์ในการทำวิจัยต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากร

ประชากร เป็น อาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งประกอบด้วย อาจารย์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด และมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 685 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็น อาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด และมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 400 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามซึ่งสร้างขึ้น โดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) และคำถามปลายเปิด ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ อายุราชการ การทำวิจัย

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ ประกอบด้วยปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยให้คะแนนตามระดับความคิดเห็น สำหรับข้อความเชิงบวกให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับ ส่วนข้อความเชิงลบให้คะแนนเป็น 1, 2, 3, 4, 5 ตามลำดับ และใช้เกณฑ์การประเมิน (บุญชม ศรีสะอาด, 2535)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อการพัฒนาการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

6. ผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

6.1 เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.63) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.69) และปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.75) ตามลำดับ

6.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง .256 ถึง .772 มีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยย่อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน โดยปัจจัยด้านวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีการวิจัย (X_9) กับ ปัจจัยด้านแหล่งค้นคว้าข้อมูล (X_{10}) มีความสัมพันธ์กันสูงสุด มีค่าเท่ากับ .772 และด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย (X_3) กับ ด้านวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีการวิจัย (X_9) มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด มีค่าเท่ากับ 0.256 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับจำนวนงานวิจัยในช่วง 3 ปี (พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2558) พบว่า ปัจจัยด้านทักษะเชิงวิจัย (X_1) และปัจจัยด้านแหล่งค้นคว้าข้อมูล (X_{10}) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจำนวนงานวิจัยในช่วง 3 ปี (พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2558) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์เท่ากับ .283 และ .133 ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน (X_7) และปัจจัยด้านเวลาในการทำวิจัย (X_2) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจำนวนงานวิจัยในช่วง 3 ปี (พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2558) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์เท่ากับ .126 และ .108

6.3 เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้เทคนิคแบบขั้นตอน (Stepwise) เพื่อพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้วยปัจจัย 10 ด้าน พบว่า ทักษะเชิงวิจัย (X_1) การได้รับการยอมรับนับถือ (X_4) แหล่งค้นคว้าข้อมูล (X_{10}) และความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน (X_6) สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Y) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรทั้งสี่รวมกันพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ร้อยละ 30.90 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ($S.E._{est}$) .230

ทักษะเชิงวิจัย (X_1) การได้รับการยอมรับนับถือ (X_4) แหล่งค้นคว้าข้อมูล (X_{10}) และความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน (X_6) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .322, -.150, .137 และ .095 ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .480, -.312, .259 และ .193 ตามลำดับ และมีค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) เท่ากับ .451 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = .451 + .322X_1 - .150X_4 + .137X_{10} + .095X_6$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_y = .480ZX_1 - .312ZX_4 + .259ZX_{10} + .193ZX_6$$

7. การอภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัยอยู่ในระดับสูงสุด เป็นเพราะผลที่ได้รับเมื่อทำวิจัยเสร็จแล้วสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม ทำให้ได้รับการยกย่องชมเชย มีชื่อเสียง มีความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ดังที่ทฤษฎีของ สาทรร (2526) ให้ความหมายว่า การจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญในการทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น สิ่งจูงใจที่เป็นโอกาส เช่น ตำแหน่งที่สูงขึ้น ชื่อเสียง เกียรติยศและอำนาจ และอำนาจ ถาวร (2545) ที่ว่า งานวิจัยได้รับการพัฒนาความดีความชอบ โอกาสในการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่ อันเป็นผลจากการทำงานวิจัยและการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ รวมทั้งการพัฒนาความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำวิจัย จึงจะทำให้การวิจัยประสบความสำเร็จและมีคุณภาพ สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (2556) ได้กล่าวถึงข้อกำหนดจรรยาบรรณนักวิจัย ข้อ 3 นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอและมีความรู้ความชำนาญหรือมีประสบการณ์เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่ทำวิจัย เพื่อนำไปสู่งานวิจัย

ที่มีคุณภาพ และเพื่อป้องกันปัญหาการวิเคราะห์ การตีความ หรือการสรุปที่ผิดพลาด อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่องานวิจัย

2. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ พบว่า ปัจจัยด้านวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีการวิจัยกับปัจจัยด้านแหล่งค้นคว้าข้อมูล ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสัมพันธ์กันสูงสุด สอดคล้องกับวิจารณ์ พานิช (2540) ที่กล่าวว่า การที่จะทำให้การวิจัยในมหาวิทยาลัยมีคุณภาพและเจริญก้าวหน้าขึ้น จะต้องสร้างทีมงานวิจัยกับนักวิจัยที่เก่ง การวิจัยในอนาคตควรเป็นการวิจัยที่ครอบคลุมในประเด็นเรื่องต่อไปนี้เป็น การจัดสรรทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ ความเป็นอิสระของสถาบัน ความร่วมมือกับท้องถิ่น และชุมชนในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยปัจจัยด้านทักษะเชิงวิจัยและปัจจัยด้านแหล่งค้นคว้าข้อมูล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจำนวนงานวิจัยในช่วง 3 ปี (พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2558) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานและปัจจัยด้านเวลาในการทำวิจัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับจำนวนงานวิจัยในช่วง 3 ปี (พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2558) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ช่อลดา วิชัยพาณิชย์ (2554) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า ทักษะเชิงวิจัย ลักษณะงานที่รับผิดชอบมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการวิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เวลาที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการทำวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. จากการศึกษาปัจจัยที่สามารถร่วมพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ทักษะเชิงวิจัย การได้รับการยอมรับนับถือ แหล่งค้นคว้าข้อมูล และความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ที่ร่วมกันพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตัวแปรทั้งสี่ร่วมกันพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์ ได้ร้อยละ 30.90 สามารถแยกอภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 ทักษะเชิงวิจัย สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐานเป็นค่าบวก แสดงว่า มีผลต่อการผลิตงานวิจัยของอาจารย์ เพราะการทำวิจัยให้แล้วเสร็จต้องมีความรู้ความสามารถในการวิจัย ทั้งจากการศึกษาด้วยตนเองหรือจากการเข้าอบรมเชิงวิจัยในระหว่างทำงาน สอดคล้องกับจากงานวิจัยของ Philips and Russell, 1994 (อ้างถึงใน อัจริยา วัชรวิวัฒน์, 2544) พบว่าความสามารถของตนเองในด้านการทำวิจัยมีความสัมพันธ์ต่อผลิตภาพการวิจัย และก๊อแก้ว จันทร์กิ่งทอง (2549) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยมากที่สุด คือ ความรู้ความสามารถในการวิจัย

3.2 การได้รับการยอมรับนับถือ สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์ได้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐานเป็นค่าลบ จากการวิจัยของนสพ. ทรัพย์บุญญิต (2546) พบว่า อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการได้รับการยอมรับนับถือมีผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และ ช่อลดา วิชัยพาณิชย์ (2554) พบว่า ปัจจัยด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ไม่สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์

3.3 แหล่งค้นคว้าข้อมูล สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐานเป็นค่าบวก สอดคล้องกับลลิตา ธงภักดี (2558) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาปัจจัยที่ส่งเสริมผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาปัจจัยที่ส่งเสริมผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ได้แก่ บรรยากาศที่ส่งเสริมการวิจัย แหล่งค้นคว้าข้อมูล อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก เงินสนับสนุนการวิจัย แนวปฏิบัติที่เอื้อต่อการวิจัย และการพัฒนาความรู้และความสามารถในการวิจัย

3.4 ความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐานเป็นค่าบวก มีผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของอาจารย์ การทำวิจัยต้องมีแรงจูงใจกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกทำให้เกิดความพยายามที่จะทำงานวิจัยให้สำเร็จ สอดคล้องกับ ประสงค์ อุทัย, ณัฐรัตน์ สมนาม และสมบัติ ทิพย์ทรัพย์ (2551) พบว่า แนวโน้มในด้านแรงจูงใจในการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในภาพรวมทั้งหมดของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนกลุ่มความร่วมมือในเขตกรุงเทพฯ ตะวันตกและปริมณฑล เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านการให้การยอมรับ ด้านการให้ตำแหน่งบริหาร การศึกษา ด้านการให้ตำแหน่งทางวิชาการ และด้านการให้ค่าตอบแทน เป็นแรงจูงใจ

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการศึกษาไปใช้

1. มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้อาจารย์ซึ่งส่วนใหญ่มีความสามารถในการทำวิจัยอยู่แล้ว ให้มีโอกาสนในการทำวิจัยมากขึ้น
2. มหาวิทยาลัยควรจัดสรรเวลาเกี่ยวกับภาระงานสอนและการวิจัยให้ชัดเจนให้อาจารย์มีเวลาในการทำวิจัยมากขึ้น และควรถือว่าเวลาที่ใช้ในการทำวิจัยเป็นเวลาในการปฏิบัติหน้าที่
3. มหาวิทยาลัยควรผลักดันการศึกษาระดับบัณฑิตให้เปิดทุกคณะ และเปิดสอนในสาขาวิชา ต่าง ๆ จะทำให้อาจารย์ผลักดันตนเองให้ทำวิจัยมากขึ้น
4. มหาวิทยาลัยควรมีระบบฐานข้อมูลวิจัยที่มีประสิทธิภาพในการค้นคว้างานวิจัย
5. ควรมีการรวมกลุ่มผู้วิจัย (นักวิจัย) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวคิด ความรู้ มุมมองใหม่ ๆ เกี่ยวกับการวิจัย และควรสนับสนุนพัฒนาให้มีการวิจัยแบบสหวิทยาการร่วมกับคณะอื่นๆ

8.2 ข้อเสนอแนะการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านคุณภาพของงานวิจัย เพิ่มเติมด้วยเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพงานวิจัย
2. ควรแยกประเภทสาขาวิชาการของการทำวิจัยเพื่อให้ได้เห็นสภาพการทำวิจัยในแต่ละสาขาวิชาการมากขึ้น

9. บรรณานุกรม

- กอกแก้ว จันทร์กึ่งทอง (2549). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลา. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- จิราภรณ์ สัปดาห์นที. (2552). การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ดุสิตบัณฑิต (วิจัยและพัฒนาการสอนเทคนิคศึกษา) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ช่อลดา วิชัยพาณิชย์. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร) มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคลชัยบุรี.

นัสติ ทรัพย์บุญฤดี. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การวัดและประเมินผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ประสงค์ อุทัย, ณัฐรัตน์ สมนาม และสมบัติ ทีฆทรัพย์. (2551). การสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาคุณภาพงาน

วิชาการของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. การประชุมวิชาการธนบุรีวิจัย. ครั้งที่ 1

3 กันยายน 2551 คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธนบุรี.

ภิญโญ สาร. (2526). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : องค์การคำคุณสุภา.

วิจารณ์ พานิช. (2540). การบริหารงานวิจัยแนวคิดจากประสบการณ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดวงกมล.

ลลิตา ธงภักดี. (2558). รูปแบบการพัฒนาปัจจัยที่ส่งเสริมผลผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย

ราชภัฏนครราชสีมา. วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 สิงหาคม 2557 – มกราคม 2558

สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ. (2556). คู่มือการประเมินผลข้อเสนอการวิจัยของหน่วยงานภาครัฐที่

เสนอของงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ตามมติคณะรัฐมนตรี. สำนักงาน

คณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.

_____. (2557). ดัชนีการวิจัยและพัฒนาประเทศไทย ปี 2556. ฝ่ายดัชนีการวิจัยของประเทศ

กองประเมินผลและการจัดการความรู้การวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.

อจริยา วัชรวิวัฒน์. (2544). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางการวิจัยสำหรับนักศึกษา

พยาบาลศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต. สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อฉรา ถาวร. (2545). แรงจูงใจในการทำวิจัยของอาจารย์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง.

กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิตสาขาสหกรรมมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา.

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง.